

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

w obecności Prokuratora Tomasza Orepuka

po rozpoznaniu dnia 08.I. i 19.II. 2013r. sprawy karnej

R. S.

urodz. (...) w K.

syna K. i M. zd. K.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 09.07.2009r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 2.727 zł. (...) Bank S.A. we W. przy zawarciu umowy kredytowej nr (...) na zakup mebli poprzez wprowadzenie w błąd pracownika punktu sprzedaży (...) co do zdolności kredytowej i zamiaru spłaty kredytu przez kredytobiorcę, przy czym dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 08 grudnia 2004r. w sprawie II K 514/04 został skazany za czyn podobny z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 10.04.2004r. do 16.07.2004r., od 21.01.2005r. do 07.02.2005r. i od 05.12.2005r. do dnia 13.08.2007r.,-

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **R. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku,-

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lipca 2009 roku A. K. (1) szedł ulicą przez L. i w pewnym momencie zatrzymał się przy nim samochód w którym znajdowało się dwóch mężczyzn , zaproponowali on zarobienie pieniędzy, gdy A. K. wszedł do samochodu pojechali do K. , w trakcie jazdy wyjaśniono, iż w/w otrzyma zapłatę za zawarcie umowy kredytowej na zakup towarów w systemie ratalnym. A. K. wraz z dwoma nieustalonymi mężczyznami udał się do punktu sprzedaży A. Firma Handlowa w K. przy ulicy (...) w celu podpisania umowy. W tym czasie A. K. (1) nie pracował , w trakcie załatwiania formalności złożył ustne oświadczenie , że jest zatrudniony w Zakładzie Produkcji (...) w P. na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w kwocie 1700 zł miesięcznie. Z w/w podpisana została umowa kredytowa nr (...) na zakup towaru w postaci mebli o wartości 2727 złotych, kredytu udzielał (...) Bank S.A. we W., A. K. (1) nie spłacił żadnej raty kredytu.

/ dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. S.

zeznania świadków Z. J., R. K., M. J., J. K., W. K.;

częściowo A. K. (1);

zawiadomienie o przestępstwie k . 3-4;

umowa kredytowa k 5-7/

W toku postępowania przygotowawczego A. K. (1) okazano tablicę poglądową z wizerunkami osób , w/w rozpoznał na jednym ze zdjęć mężczyznę którym okazał się R. S.. Czynność powyższa wykonana została w trybie pomocy prawnej przez Komisariat Policji w N. , któremu przesłano materiały niezbędne od wykonania czynności, zostały one dołączone do akt sprawy.

/ dowód: protokół okazania z albumem fotograficznym k 26-28

zeznania świadka T. R./

Oskarżony R. S. stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk nie przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach wskazał, że nie uczestniczył w zawieraniu przedmiotowej umowy a A. K. (1) nie zna.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie znalazł podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wskazać należy, iż jedynym dowodem wskazującym na sprawstwo oskarżonego są wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego przez A. K. (1) poprzedzone czynnością okazania albumu fotograficznego. Uzupełnienie materiału dowodowego w toku rozprawy głównej w postaci zeznań świadka T. R. - funkcjonariusza policji który przeprowadził czynność okazania wykazały, że A. K. (1) okazano materiały w takiej postaci w jakiej znajdują się w aktach sprawy czyli były to kserokopie zdjęć czterech mężczyzn na jednej karcie oraz kserokopia zdjęcia jednego z tych mężczyzn w postaci powiększonej – był to wizerunek oskarżonego R. S.. Nie okazywano A. K. (1) oryginałów zdjęć jak też nie okazywano osób. Zdaniem Sądu jakoś materiałów poglądowych mających postać niewyraźnych kserokopii zdjęć czyni niewystarczającym możliwość przyjęcia sprawstwa oskarżonego w oparciu o ten dowód w sytuacji gdy możliwość kategorycznego rozpoznania sprawcy w okolicznościach jak ustalono w przedmiotowej sprawie budzi wątpliwości.

Podkreślić należy, iż A. K. (1) w toku pierwszego rozpoznania sprawy, na rozprawie podczas pierwszego przesłuchania stwierdził, iż siedzący na sali oskarżony nie jest tą osobą która krytycznego dnia brała udział w przedmiotowym zdarzeniu. A. K. (1) nie negował faktu, iż bez wątpliwości rozpoznał osobę na zdjęciu a w późniejszym przesłuchaniu potwierdził powyższą okoliczność jednak w chwili gdy miał możliwość ujrzenia oskarżonego od razu wskazał , że to nie jest ta osoba. Wskazać należy, iż A. K. (1) wcześniej nie znał R. S., w chwili popełnienia czynu był pod wpływem alkoholu, nadto wygląd oskarżonego pod względem wzrostu i sylwetki nie charakteryzuje się żadnymi szczególnymi cechami. Na rozprawie w dniu 08.01.2013 r świadek A. K. (1) wskazał, iż mężczyzna którego opisywał w toku dochodzenia nie miał na twarzy żadnych znaków szczególnych natomiast oskarżony R. S. posiada na twarzy niewielkie znamię oraz blizny.

Okoliczności sprawy przemawiają za przyjęciem , iż w chwili zdarzenia A. K. (1) skupiał swą uwagę na możliwości łatwego zarobku a z pewnością nie koncentrował się na zapamiętaniu wyglądu pozostałych osób co nakazuje, uwzględniając uprzednio spożyty alkohol kategoryczność tego rozpoznania oceniać z dużą ostrożnością w kontekście ograniczonych możliwości zapamiętania przez A. K. (1) wyglądu pozostałych osób a w konsekwencji ich identyfikacji. W toku przesłuchania T. R. nie doszło do wyjaśnienia z jakich przyczyn A. K. (1) okazano tylko jedną kserokopię

powiększonego zdjęcia na którym znajdował się wizerunek R. S. , jednak skoro z wypowiedzi świadka wynika, że wszystkie materiały jakie otrzymał zostały dołączone do akt , przyjęć należy, iż innych powiększonych zdjęć A. K. nie okazywano, taki sposób przeprowadzenia czynności mógł z pewnością mieć wpływ na wypowiedzi świadka w kontekście rozpoznania osoby jednego ze sprawców. W dalszej części wskazać należy, iż A. K. podał, iż pozostali mężczyźni byli w wieku około 35-40 lat , tymczasem R. S. w lipcu 2009 roku miał ukończone 30 lat, trudno przyjęć też aby osoba wskazana przez A. K. a widoczna na kserokopii fotografii była w wieku 35-40 lat (co do powyższej okoliczności świadek podawał też na poszczególnych etapach postępowania różne dane). Nie można też pominąć faktu, że czynność okazania albumu przeprowadzona została w dniu 10.12.2010 r a więc po upływie ponad roku od zdarzenia co poddaje w wątpliwość czy rozpoznanie osoby oskarżonego przez A. K. (1) mogło mieć charakter kategoriyczny albowiem przeczą temu przesłanki o charakterze obiektywnym podniesione wyżej.

Niewątpliwe samo zanegowanie przez świadka okoliczności podanych w toku postępowania przygotowawczego co do rozpoznania osoby oskarżonego nie mogłoby przesądzać o braku podstaw do przyjęcia za podstawę ustaleń faktycznych tychże zeznań jednak musiałoby to nastąpić w sytuacji gdy kategoriyczność rozpoznania nie budzi żadnych wątpliwości, a więc w sytuacji okazania osoby lub fotografii o odpowiedniej jakości, w krótkim czasie po zdarzeniu , przez osobę której zdolność do zapamiętywania postrzeżeń w danej chwili nie budzi wątpliwości, co jednak w sprawie tej nie miało miejsca.

Mając powyższe na uwadze Sąd z braku dostatecznych dowodów uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu a poniesione w sprawie wydatki zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.